

EDITORIAL**EL MEU SOU**

Ha estat un orgull fer aquesta assemblea per primera vegada a la nova sala d'actes. Hem utilitzat un ordinador per donar totes les dades anuals i fer més amè llò que sovint és feixuc, pesat i una mica avorrit i que, fins i tot, et porta a fer alguna becaïna que no pots evitar després d'un cansat dia de treball.

Menys les cadires i l'aire condicionat ho hem estrenat tot. L'equip de música i de so, el projector multimedia, l'ordinador portàtil, els micròfons, una il·luminació amb tecnologia capdavantera... en fi, una estrena de primera.

S'ha acabat envejar. Molt ens envejaran i això és sa.

Utilitzant tots els nostres recursos econòmics, sense crear cap endeutament, ens ha faltat un xic per acabar-ho tot, i per fer millorables els detalls que sovint diferencien el tarannà dels col·lectius.

Hem fet una proposta de finançament per poder acabar la darrera fase d'AICO i ha estat una sorpresa, per cert molt agradable, quan a iniciativa dels associats assistents a l'assemblea, s'ha refusat la nostra idea i s'en ha aprovat una de nova, molt esplèndida. La lectura d'aquest fet és que el Gremi ens el sentim nostre. Cada cop n'estem més orgullosos. De mica en mica ens adonem que som més que uns simples instal·ladors, que tenim iniciativa, projecció i criteri propi, amb la mentalitat de que pertanys a un col·lectiu.

M'he sentit i em sento orgullós de ser president d'AICO. La vostra confiança és el meu sou. Em sento ben pagat. Moltes gràcies.

Xevi Capdevila
President d'AICO

ASSEMBLEA**ELS SOCIS D'AICO ES REUNEIXEN EN ASSEMBLEA A LA SEU RENOVADA**

Si fa un any l'assemblea de socis d'AICO va acceptar la proposta de la Junta Directiva de renovar la seu per tal de que les instal·lacions fossin més operatives, còmodes i rendibles, a la reunió feta el passat mes de març els assistents ja van poder reunir-se a la nova sala d'actes del Gremi i, a la falta de petits detalls, ja van poder visitar les obres de reforma realitzades als darrers mesos.

Els socis van omplir la nova sala d'actes gairebé del tot.

Encara que sigui per una vegada, el contingut de l'assemblea d'AICO va ser informativament tant interessant com el continent perquè si els temes tractats van ser de gran interès, també és cert que la reunió és va fer amb les obres de remodelació pràcticament enllestides. Poques setmanes després, el conseller Fernandez Teixidor, concretament el dia 23 de maig, inaugurava els treballs de manera oficial.

LA PETITA HISTÒRIA DE SET ANYS DE GESTIÓ DE LA JUNTA DE XEVI CAPDEVILA

Hi ha moments en que és obligat mirar enrera per tal de poder entendre el present. Aquest era el cas de l'assemblea de socis d'AICO d'enguany. La renovació de la seu que portaran un seguit de millores per a tots els socis, era motiu de reflexió. El president, Xevi Capdevila, la va fer tot recordant que el Gremi, des de la seva fundació, no s'ha aturat mai, sempre ha donat passes endavant per aconseguir allò que és la seva finalitat, ajudar, assessorar, orientar i formar a tota la gran família de l'Associació d'Instal·ladors de la Comarca d'Osona.

En la seva primera intervenció davant l'assemblea, el president Xevi Capdevila va anunciar que faria un repàs als darrers set anys de la història d'AICO, és a dir, des del moment en que es va fer càrrec de la presidència.

Els presents van seguir amb interès la intervenció de Xevi Capdevila.

Aquesta va ser la intervenció del president:

La història sempre ajuda a fer entenedor el present i el futur. Per això, un cop arribats aquí, és a dir, un cop asseguts a aquesta bonica sala d'actes del nostre Gremi, cal fer un *alto en el camino*, en versió del món del motor un *stop and go* en forma de recordatori.

Era l'any 1996 que vaig començar a col·laborar amb el Gremi. Ho vaig fer impulsat per la motivació que et dóna un grup d'amics i associats que fan una tasca desinteressada, pensant que el teu tarannà pot ajudar a un col·lectiu.

Arribada l'hora de decidir el relleu del president Pere Castells, una votació secreta, amb tots els vot menys el meu, varen confiar en la meua persona. Cal reconèixer que aquesta confiança em va fer il·lusió, però em va costar decidir-me. La meua determinació implicava un esforç personal i pel meu entorn, tant familiar (la meua dona) com professional (la meua empresa). Soc d'esperit lluitador nat, m'agrada involucrar-me en les meves decisions.

El primer any, el 1997, va ser de transició i d'aprenentatge. El 1998 varem començar a construir el Gremi del futur, aquell que creiem més coherent davant les noves necessitats que sorgien per al nostre col·lectiu. Va ser el moment de plantejar-nos la compra de la nau. Amb la confiança de tots es va poder dur a terme l'any 1999. Cal recordar que la sort ens va ajudar perquè el *boom* immobiliari encara no estava gaire desenvolupat i vam poder comprar a un preu immillorable. En aquests moments, el nostre patrimoni s'ha multiplicat per dos respecte al preu de compra del 99.

Després de donar moltes voltes al sistema de finançament, que era hipotecari a 15 anys, varem fer la proposta de crear una derrama especial que serà retornada al plegar l'activitat. Era la manera d'autofinançar-nos. L'any 2000 es va aprovar aquesta decisió i el 2001 la nau era nostra.

Les instal·lacions van agradar molt.

Amb l'idea d'anar donant cada cop més serveis als associats, es va fer una nova proposta. Ja no ens quedaven més metres quadrats per construir. El 2002 era l'any d'ampliar les instal·lacions, en base d'un finançament amb recursos propis. Aquest any 2003 ja en tenim els resultats.

"HEM APLICAT DECISIONS D'ECONOMIA EMPRESARIAL PRIVADA A UN GREMI"

Aquest Gremi és el nostre orgull. S'ha aconseguit amb l'esforç i l'austeritat de tothom. Dels col·laboradors i del personal que treballa en aquesta casa. Ha valgut la pena.

Com a president i associat, vull donar les gràcies a Pere Castells i a la seva Junta per la seva dedicació. Molt especialment, vull donar les gràcies a la meua Junta i a tots els amics que he fet al llarg d'aquests set anys. Ells han estat al meu costat a les verdes i a les madures. (A part els membres de la Junta Directiva actual, Xevi Capdevila va esmentar els noms de Jordi Altimiras, Miquel Pares, Joan Bigas, Miquel Torrents, Enric Valldaura, Jordi Pou i David Roqué "i naturalment a l'Imma i a l'Eva, per la paciència que han demostrat tantes vegades").

Gràcies a les seves idees, dedicació, esforç, austeritat i ganes de treballar per AICO s'ha aconseguit aquesta fita.

El tarannà del nostre Gremi sempre ha estat una mica diferent de la resta. Des de Ferca Territorial Barcelona s'ens ha vist innovadors, a vegades amb recel. Nosaltres hem aplicat decisions d'economia empresarial privada a una associació senseànim de lucre. Ho hem fet sempre des de la transparència total i dins la legitimitat més estricta. Hem estat assessorats per l'empresa Roca, Vila i jurado, economista, gestor i advocat.

Hem portat comptabilitat. Hem demanat fer declaració de l'IVA per AICO. En crear l'escola AEFI, varem demanar l'exempció d'IVA per AEFI.

La compra del local i es sistema de finançament han estat vistes des d'una òptica de perplexitat i d'estranyesa "*aquests de Vic van al seu rotllo*", ens han dit. La veritat és que no en fèiem massa cas de les seves recomanacions. Ves per on, aquest darrer anys molts gremis ens han copiat fil per randa. Finalment, han hagut de reconèixer que la nostra política era encertada.

Un cop fet aquest petit repàs a la nostra història hem de mirar endavant. El passat és nostàlgia, el present una realitat i el futur el nostre treball.

Fins aquí el resum que Xevi Capdevila va fer dels set anys al capdavant d'AICO.

La Junta Directiva d'AICO	
President:	Xevi Capdevila
Vicepresident:	Josep M. Vinyeta
Comissió d'Electricitat:	Toni Chércoles
Comissió d'Aigua:	Jordi Baranera
Comissió de Calefacció:	Miquel Cabanas
Comissió de Gas:	Josep M. costa
Comissió d'Informació i la revista <i>Eina</i> :	Josep M. Puigdomènech

AICO HA ACONSEGUIT UNA REVALORITZACIÓ EFECTIVA DEL PATRIMONI D'UN 100%

Després de fer una repàs històric, Xevi Capdevila va parlar del present i del futur. Ho va fer amb aquestes paraules:

A l'assemblea general del dia 14 de maig del 2000, quan ja teníem la nau, feia una comparança entre la nostra nau i un fill. Deia que cal tenir-la, mantenir-la i fer-la créixer.

Tenir-lo ho varem fer l'any 1999. Mantenir-la ho fem des del 2000. Fer-la créixer, ho hem fet aquest 2003. La criatura ja ens ha crescut.

Ha passat de tenir una superfície útil d'aules i despatxos de 226 a 556 metres quadrats. Hem doblat i totalitzat l'espai disponible.

Hem aconseguit revaloritzar el nostre patrimoni en un 100%, es a dir, doblaríem el preu sense dificultat.

Hem passat de 500 a 3000 hores de formació.

S'han aconseguit subvencions a fons perdut per associats per un valor de 66.520 euros (11.069.000 ptes.) i n'aconsegurem més.

Rentabilitzarem el nostre espai de despatxos i aules en forma de lloguer. Tindrem ingressos i donarem nous serveis.

Una pantalla facilitava en imatges les dades que la Junta donava als socis.

La criatura ja és major d'edat, ja no pot créixer més. Ara li cal consolidar la seva personalitat, el caràcter emprenedor, l'esperit lluitador i el bon tarannà de tot instal·lador. Això va de veritat, aquest Gremi té totes les possibilitats, només depèn de demostres. Utilitzem-lo.

Tot seguit, Xevi Capdevila va fer un comentari sobre els pressupostos. Va dir que s'havien incrementat les despeses de personal: "perquè en aquests moments hi ha molta feina, tant de comissions com de gestió del propi Gremi".

En el capítol d'ingressos, el president va informar "que augmenta bàsicament la partida de lloguer d'espais previst amb el bon ritme que s'ha portat aquest any".

Pel que fa a les xifres, Xevi Capdevila va informar que tant el pressupost de despeses com el d'ingressos era de 125.421 euros, és a dir, 20.868.298 pessetes.

LA COMISSIÓ ELÈCTRICA VA INFORMAR DELS MOLTS CANVIS PRODUÏTS L'ANY 2002

Com en totes les assemblees d'AICO, els responsalbes de les diferents seccions van fer un resum de les gestions realitzades als darrers dotze mesos.

Tot seguit recollim part de les diverses intervencions.

Antoni Chércoles:
Comissió d'Electricitat

Antoni Chércoles va intervenir com a cap de la Comissió d'Electricitat. D'antuvi va fer avinent a l'assemblea que l'any 2002 havia portat un seguit de temes importants per als professionals del ram. Va esmentar el Certificat de Correcció de Defectes; el Dictamen de Reconeixement d'Instal·lacions BT; el llibre de manteniment d'Instal·lacions; el Decret 329/2001 Reglament de Subministrament Elèctric; el nou reglament de baixa tensió i els contactes fets amb Endesa.

Sobre el Certificat de Correcció de Defectes va recordar que: "**a través de la Xarxa Fercom es pot omplir el document i imprimir-lo per poder-lo enviar, o que es pot demanar el document a les oficines d'AICO**".

Chércoles va dir que s'ha fet un model d'imprès que serveix tant per la part administrativa com tècnica del Dictamen de Reconeixement d'Instal·lacions Elèctriques de BT.

Referent a la comunicació amb Endesa, Chércoles va recordar els canals habituals, és a dir, les oficines comercials, els Punts de Servei, el telèfon d'atenció al client o la Xarxa Fercom. Va afegir que: "**quan aquestes vies fallen, la companyia ens ha donat els noms de les persones de contacte**".

Sobre el nou Reglament Elèctric de Baixa Tensió, Antoni Chércoles va informar als socis d'AICO que: "**aquest nou Reglament substituirà als fins ara vigents, amb les seves instruccions tècniques complementàries i totes les disposicions**" i va anunciar que entrarà en vigor el proper mes de setembre.

Un altre aspecte de la sala d'actes (Foto: JMP Mas)

LES PRINCIPALS NOVETATS DE LES COMISSIIONS D'AIGUA, GAS I CALEFACCIÓ

Jordi Baranera: Comissió d'Aigua

Jordi Baranera es va referir al Nou Reglament d'Aigua sense poder anunciar quan entraria en vigor per un seguit de problemes de competències.

Va informar que, a nivell català: " **s'ha proposat la creació d'un butlletí anomenat de segona ocupació** " que podria estar llest de forma " **bastant immediata** ".

També va parlar de les gestions que es fan a nivell de Barcelona i rodalies per crear un sistema (barems de preus, circulars, ajudes, etc.), per l'eliminació dels dipòsits d'aigua.

Finalment, Jordi Baranera va anunciar la proposta per crear: " **un butlletí de conformitat de les instal·lacions contra incendis, ja que hi ha molt intrusisme en aquest sector** ".

Els diversos responsables van informar de les comissions (Foto: JMP Mas)

Josep M. Costa: Comissió de Gas

Josep M. Costa va informar que el cap de la Comissió de Gas de Ferca, Jaume Alcaide, ha enviat una carta a Gas Natural per queixar-se de diversos punts.

En primer lloc va esmentar els problemes dels Centres Col·laboradors perquè: " **Gas Natural ha posat en marxa el sistema de mesures correctives dels aparells sense avís previ i d'una setmana per l'altra** ".

Un altre motiu de queixa és que Gas Natural fa quatre anys que paga la mateixa quota per les revisions preventives.

El tercer punt de les protestes a Gas Natural fa referència a la retirada del finançament sense interessos a sis mesos en la substitució d'aparells.

Finalment, Costa va informar a l'assemblea que, " **tant aviat com Gas Natural doni resposta a aquestes qüestions, AICO informarà als seus associats** ".

Comissió de Calefacció

Tot seguit es va fer el resum de la comissió de calefacció. Va començar anunciant que: "**estem a l'espera que surti publicada al BOE la nova normativa de sis temes de ventilació de les sales de calderes de menys o igual a 70 kw**".

Després, es van anunciar les modificacions al RITE de calefacció pel que fa a la instal·lació de vàlvules termostàtiques a les vivendes.

Finalment, es va dir que les etiquetes de revisió periòdica i inspecció que han de dur els aparells: "**ja es subministren amb els talonaris de butlletins i, si no, a les nostres oficines en tenim a la vostra disposició**".

LA REVISTA EINA, LA XARXA FERCOM I L'ASSEGURANÇA COMPLETEN LES COMISSIONS

Josep M. Puigdomènech: Revista Eina

Com a responsable de la revista que teniu a les mans, Josep M. Puigdomènech va anunciar que faria: "**algunes reflexions molt ràpides sobre EINA**".

Primer va recordar que la revista arriba als 263 socis d'AICO cada trimestre i sense cap cost perquè "**el finançament surt dels nostres proveïdors, els magatzems i les marques que s'anuncien**". En Josep Maria va reconèixer que: "**com a responsable de la revista voldria que cada persona que la rep la llegeixi i segur que hi trobarà alguna cosa interessant**".

Tot seguit va demanar la col·laboració de tots fent articles sobre els temes que agraden i els que preocupen als instal·ladors. De la mateixa manera, va oferir la participació directa en la confecció de la revista a les persones que hi estiguin interessades.

Josep M. Puigdomènech va finalitzar la seva intervenció tot afirmant que: "**la revista EINA s'ha de convertir en el mitjà de comunicació entre tots els socis d'AICO**".

Josep Maria Puigdomènech informa sobre la revista que tenia a les mans.

Xarxa Fercom

La Xarxa Fercom presenta un seguit de novetats que Antoni Chércoles va esmentar.

Es va referir a les actes de les EIC de les instal·lacions elèctriques, que és possible trobar-hi informació de les companyies elèctriques, d'Aigües de Barcelona i de Telefònica i que, segons sembla, properament n'hi haurà de Gas Natural.

ELS SINISTRES PER RESPONSABILITAT CIVIL ENCARA SÓN MOLT ELEVATS

El vicepresident Josep M. Vinyeta es va referir a dos temes importants: les assegurances i la formació.

Sobre l'assegurança de Responsabilitat Civil, com ja havia fet en altres assemblees, Vinyeta va recordar que el nombre de sinistres és molt elevat i va deixar una pregunta a l'aire: "**Caldria reduir la franquícia per evitar que n'hi hagi tants de petits?**"

Tot seguit, Josep M. Vinyeta va presentar als socis la proposta de pòlissa de protecció jurídica. Va informar que ofereix un seguit de serveis com ara un servei d'atenció telefònica, protecció jurídica del local de negoci, reclamació de danys, reclamació de contractes d'assegurança, reclamació de contractes de serveis, defensa d'inspecció de treball i defensa de responsabilitat penal.

Tot aquest reguitzell de serveis tenen un cost per empresa de 50'53 euros (de 1 a 3 treballadors), de 84'27 euros (de 4 a 6 treballadors), i de 118'00 euros per les empreses entre 11 i 15 treballadors.

Josep M. Vinyeta

Si a més s'hi vol incloure la defensa dels problemes amb els treballadors (acomiadaments...) té un sobrepreu i queda en 55'46 euros per a les empreses entre 1 i 3 treballadors, 85'79 euros per les empreses que tenen entre 4 i 6 treballadors, 146'46 euros per les empreses entre 7 i 10 treballadors i 207'12 euros per aquelles empreses que tenen entre 11 i 15 treballadors.

Vinyeta va voler deixar clar que: "**aquesta pòlissa és col·lectiva i aquest preu no es pot fer a nivell individual**".

Després, el vicepresident d'AICO va parlar d'una altra pòlissa, aquesta vegada referent a la reclamació de morosos. Va dir que s'hauria de fixar la franquícia o carència. En aquest sentit va informar que al Bages la tenen a partir de 100.000 pessetes i que té un cost de 5.000 pessetes per associat i any.

Per tancar aquest punt de les assegurances, Josep M. Vinyeta va informar que: "**estem treballant per obtenir unes bones condicions amb una pòlissa del tipus Credito i Coution pels impagats per insolvència que podria rondar els 210 euros l'any**".

Pel que fa a la formació, Vinyeta va anunciar que incidiran fort en el tema de la legionel·la; que no abaixaran la guàrdia pel que fa a la prevenció de riscos; es va referir al protagonisme que agafen les energies renovables, als cursos d'ofimàtica i que es faran xerrades sobre el nou RBT.

L'ANY 2002 AICO VA ARRIBAR ALS 263 ASSOCIATS

El soci d'AICO van saber en el decurs de l'assemblea que la xifra d'associats no para de pujar. Si a la reunió del 2001 es va informar que el Gremi tenia 258 empreses associades, les xifres del 2002 ens parlen de 263 empreses, atès que es van produir 8 baixes i 13 altes. Els nous socis són de Tona, Sant Hipòlit de Voltregà, Vic, Montesquiu, Torelló (3), Prats de Lluçanès, La Guixa, Sant Julià de Vilatorrada, Roda de Ter i Els Hostalets de Balenyà.

També es va informar de la reunió feta amb la majoria dels magatzems que tenen seu a la comarca d'Osona. Concretament els que col·laboren amb la revista EINA i amb el calendari del Gremi són:

Alvarez Bertran
Cobasa
Coeva
Elèctric Servei
Electro Pla
Electro Stocks
Electro Suministros
Euromat
Pere Borralleras
Plana Fàbrega
Rexel Novoelectric
Sencor
Sicosa
Sumeva
Suter
Termibarna

La trobada dels directius d'AICO amb els responsables dels magatzems.

La Festa de l'associat

Es va recordar la festa del Gremi celebrada el 2002 a la Font Picant, de Sant Hilari Sacalm. L'assistència va ser de 150 persones, entre grans i petits. Va ser un èxit i tothom recorda encara la divertida actuació del Màgic Andreu.

AICO a Arquimat

Es va informar de la participació d'AICO a Arquimat que va organitzar Impevic el passat mes d'octubre. Es va aprofitar la presència en aquesta mostra per lliurar triptícs.

Promoció

La Junta Directiva va recordar també que es fan monogràfics que editen periodicament per promocionar la placa de ferca a La Marxa i al EL9NOU.

De la mateixa manera, es va recordar als socis la presència d'una aula mòbil transportada per un tràiler que va ser a la Plaça de Vic i al sucre.

Estudi Corporex

Sobre l'estudi realitzat per l'empresa Corporex, a la reunió es va fer avinent dels punts més destacats.

El primer fa referència a la detecció de la inquietud per potenciar i donar a conèixer l'instal·lador de proximitat i els avantatges que representa enfront les grans empreses que venen fora de la cornaca.

De la mateixa manera, es va insistir en potenciar la pàgina web d'AICO amb tots els futurs serveis que pot incorporar i que cal mantenir-la actualitzada.

Altres punts d'interès fan referència a que caldria potenciar el servei de consultes tècniques. Es va parlar de la demanda per la creació d'un servei per canalitzar les demandes de personal de les empreses associades.

Aquest treball és a disposició dels socis que vulguin estudiar-lo.

AQUESTA ÉS LA PLANA WEB D'AICO: WWW.AICO-GREMI.COM

La Junta va fer avinent als socis de la creació de la plana web de AICO i AEFI.

De moment, s'hi pot trobar:

- **Presentació**
- **Localització**
- Un espai per fer-hi arribar les **opinions dels socis** .
- L'apartat d' **Instal·ladors** amb el nom i el telèfon de tots els socis d'AICO, classificats per poblacions.
- L'apartat **Formació** on hi ha informació actualitzada dels cursos i xerrades que es programen des d'AEFI.
- L'apartat **Col·laboradors** amb dades dels magatzems de la comarca que col·laboren amb AICO.
- A l'apartat **Revistes** es poden consultar totes les revistes que ha editat fins ara AICO.
- A l'apartat **Estatuts** hi ha els d'AICO i AEFI.
- A l'apartat **Serveis** hi haurà els serveis que ofereix i oferirà AICO i AEFI (però encara hi estan treballant, a l'igual que l'espai de **Ferca**)

A l'assemblea d'AICO es van recordar les hores que les oficines del Gremi estan obertes als socis, que són els matins de 8 a 13'30 i a la tarda de 15 a 19.

El tècnic Santi Altimiras visita els dijous de 12 a 14.

El representant d'ICICT, Jordi Canadell, atent els socis els dimarts i els dijous de 16 a 18.

El tècnic d'ECA, Joaquim Vinyeta, és a les oficines els dimecres de les 16 a les 20 de la tarda.

Per la seva banda, pel que fa a les assegurances, Mercè Paillissé rep als associats els dimarts de les 15 a les 19 de la tarda.

La reunió de socis es va acabar amb l'assemblea d'AEFI. Josep M. Vinyeta va dir que la participació va ser de 110 alumnes en 15 cursos i va informar de l'inici dels tràmits per crear l'escola gremial.

L'assemblea va cloure amb un bon sopar tot fent tertúlia. (Foto: JMP Mas)

L'ENTUSIASME DE LA JUNTA S'ENCOMANA ALS SOCIS EN VEURE LES OBRES DE MILLORA

La nova seu d'AICO ens entusiasma als socis. Aquesta és la conclusió més objectiva que es pot comprovar per part d'aquells qui van assistir a l'assemblea. Aquest engrescament dels associats ens l'explica el president Xevi Capdevila a l'editorial d'aquest mateix número d' *Eina* quan afirma: "hem fet una proposta de finançament per poder acabar la última fase d'AICO, i ha estat una sorpresa, per cert molt agradable, quan per iniciativa de tots els associats... s'ha refusat la nostra idea i se n'ha aprovat una de nova, molt esplèndida.

I és que els socis saben que als tres despatxos de que disposa la seu s'hi podran fer moltes altres coses a banda del espai que ocuparan els tècnics, els dels riscos laborals, Mercè Paillissé, RC, la gestoria... Els socis veuen l'efectivitat de la sala de reunions, i la de la sala pels aprenents i les sales distingides pels colors. La verda que és una aula amb capacitat per a 10 persones. La groga, que és la sala d'informàtica. A la sala blava s'hi poden fer cursos amb capacitat màxima de 20 persones.

El complement a tot això són els armaris museu, que recullen material i eines del nostre ofici que ens en mostren l'evolució.

Tot aquest espai vol dir nos serveix i un camp obert als reptes que ens portarà el futur.

ELECTRICITAT

EL PLA D'ELECTRIFICACIÓ RURAL POTENCIARÀ LES ENERGIES RENOVABLES D'AQUÍ AL 2010

El Pla d'electrificació rural a Catalunya (PERC) de la Generalitat preveu, d'aquí al 2010, cobrir a través de microxarxes amb generació solar híbrida. La demanda d'electrificació en el camp que no pot ser assumida per les actuacions convencionals i que representarà proveir entre 800 i 1.500 usuaris, amb una potència total de 5 MWp.

La inversió necessària s'ha quantificat, en les primeres estimacions, en uns 93 milions d'euros.

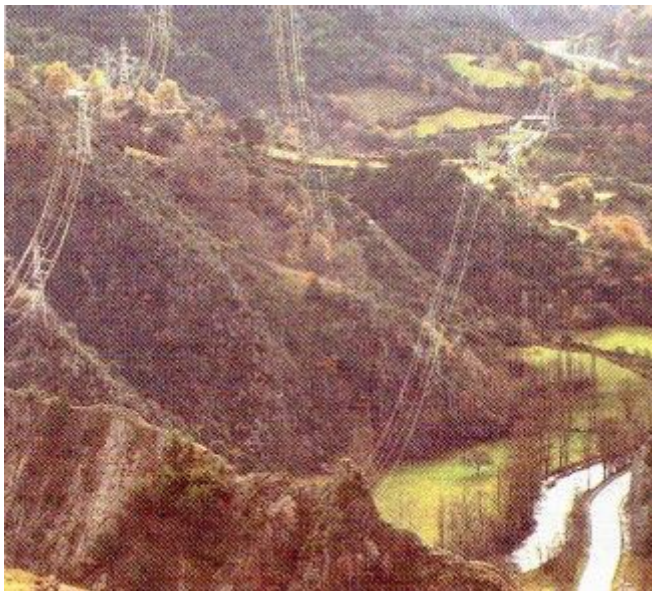
En el vessant convencional, el Pla preveu l'electrificació de 77 nuclis de població i de 1.063 habitatges aïllats.

Per materialitzar tot aquest seguit d'actuacions, hi ha prevista una inversió de 54 milions d'euros, 39 milions dels quals seran subvencionats.

El PERC, que va començar a desenvolupar-se l'any 1981 havia electrificat, fins a l'any 2000, un total de 125 nuclis de població i més de 2000 masies disseminades.

Tot el conjunt d'aquestes actuacions es va traduir en una inversió propera a 112'55 milions d'euros, 36'69 milions dels quals van ser subvencionats per la direcció General d'Energia.

En aquests moments, segons estimacions de l'Institut Català de l'Energia (ICAEN), el parc fotovoltaic català consta de 887 instal·lacions, amb una potència total de 1331 KWp i una superfície instal·lada de 20.648 metres quadrats.

Els pròxims vuit anys es proveirà d'electrificació entre 800 i 1500 usuaris rurals.

GENERALITAT I EMPRESARIS TITLLEN DE "FICTICI" EL LLIURE MERCAT DE L'ELECTRICITAT

Des de l'1 de gener d'enguany, les pimes i les llars de Catalunya poden accedir al lliure mercat elèctric. Se suposa que tothom podrà triar la companyia que li ofereixi els millors preus, però la Generalitat i els sectors empresarials consideren que no serà així.

"Falsa", "complicada" o "fictícia" són alguns dels adjectius amb que la Generalitat, l'empresariat i alguns experts defineixen la liberalització del mercat elèctric, sobre el qual varem parlar en el número anterior d' *Eina* .

Fins el passat dia 1 de gener i després de diverses fases en tot el procés de liberalització, només les empreses amb un consum anual superior a 1 GWh podien accedir al mercat lliure.

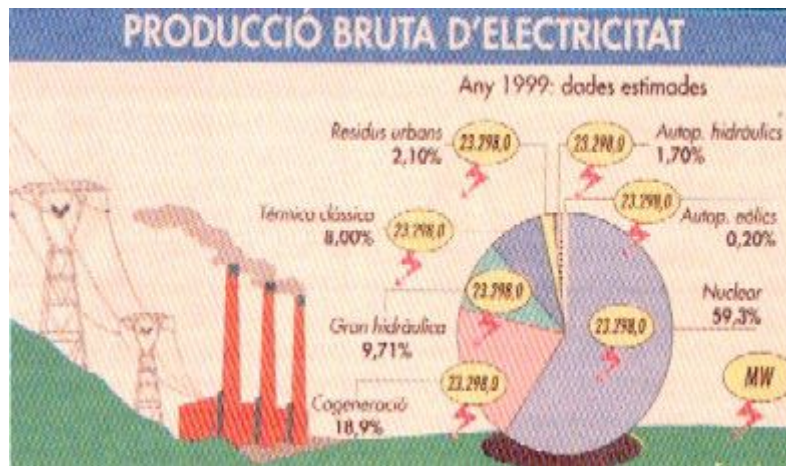
El gran repte són les empreses amb poc consum

Per Emili Rousaud, director de l'empresa comercialitzadora d'energia Factor Energia: " de moment, la part liberalitzada del mercat eren poques empreses de molt consum i ara s'ha obert a moltes empreses amb poc volum, que son el gran repte ", a l'hora d'aconseguir atraure-les al lliure mercat.

El consum domèstic sembla ser menys apetitós. En principi, entren al lliure mercat divuit milions de punts domèstics de l'Estat espanyol, però serà molt difícil que aquests vulguin canviar de comercialitzador, perquè la factura elèctrica no és una gran despesa a les llars. En aquest sentit, caldrà trobar l'atractiu amb beneficis.

Els beneficis que es poden oferir a una pime o a un consumidor domèstic perquè abandoni les tarifes regulades i opti per comprar electricitat a qui vulgui són el preu i la qualitat del subministrament energètic.

Pel que fa a la quantitat, depèn de la distribució que encara és un monopoli.

LA LIBERALITZACIÓ QUEDA EN LLETRA MORTA PER A FAMÍLIES I PIMES

L'atractiu del preu

En el cas del preu, tot està en contra perquè es rebaixi d'una manera efectiva. Segons Joan Vila, president de l'Associació Catalana de Cogenerador (ACC), " la majoria de les famílies consumeixen més energia en les franges horàries en què el consum és més car, fet pel qual el perfil dels consumidors domèstics per beneficiar-se de la liberalització és més dolent ".

Pel que fa al tema dels preus disposa de l'experiència de Gran Bretanya, on després de liberalitzar-se el mercat, les tarifes van augmentar un 15%.

A Catalunya és gairebé impossible que es pugui crear competència

A Catalunya no existeix prou *caldo de cultiu* perquè es creï competència en el sector i nous generadors i comercialitzadors entrin en el mercat.

La liberalització elèctrica a l'Estat espanyol només es produeix entre els que generen i els que venen energia, però no entre les empreses que la distribueixen i la transporten. La distribució i els transports continuen essent un monopoli a les mans de Red Elèctrica Espanyola (REE), que és l'ens encarregat de vetllar per l'essència de servei públic que té l'electricitat.

A nivell estatal la generació la dominen tres empreses

Cal tenir present que, a nivell d'Estat espanyol, la generació la dominen tres elèctriques (Endesa, amb un 38%, Iberdrola, amb un 40% i Unión Fenosa, amb un 12%), que, al seu torn, totes elles tenen divisions de comercialització.

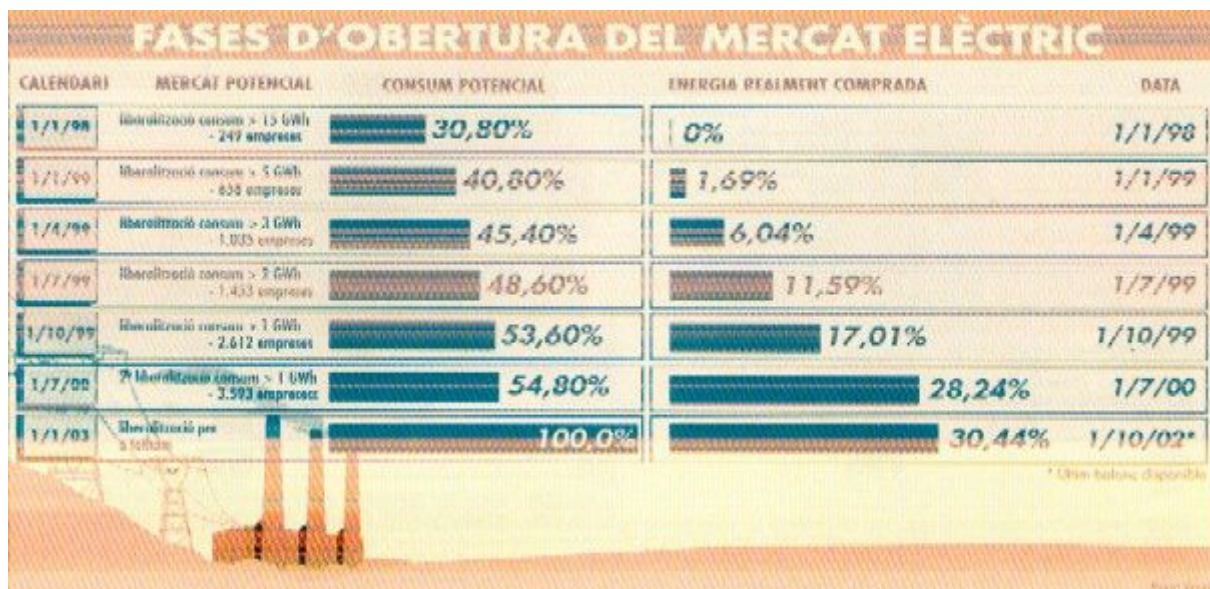
A Catalunya, la situació es converteix en un monopoli en què el mercat el domina una empresa que controla el 90% de la generació.

Amb aquesta posició de domini d'Endesa és impossible la liberalització del mercat.

La creació hipotètica de nova competència és complicada. Un total de set comercialitzadores es reparteixen tot el mercat espanyol (Iberdrola, Endesa, Unión Fenosa, Hidrocarburo, Gas Natural, Electricité de France (EDF) i Factor Energia). Aquesta competència fa que les barreres d'entrada econòmica en el sector siguin molt elevades. Altres comercialitzadores són Intermoney, Nexus i Almesa.

Per competir, caldria que l'Estat espanyol deixés de ser una illa energètica, perquè es pogués comprar l'energia a altres països, però per això encara falta temps.

Segons dades de Catalunya, del total d'electricitat que es consumeix, el 31% és en el lliure mercat. Del total de companyies catalanes, 2.200 compren l'energia en el mercat liberalitzat. Les xifres demostren que la liberalització és poc atractiva.

NOMÉS TRES DELS 240 COGENERADORS PARTICIPEN DEL LLIURE MERCAT

Des del setembre, els cogeneradors poden escollir entre vendre l'electricitat excedent en el lliure mercat o mantenir els preus regulats pel govern. Avui, només tres dels 240 cogeneradors existents a Catalunya han liberalitzat les tarifes.

A Catalunya hi tenim un total de 240 cogeneradors, amb una potència global de 968'4 megawatts, una quarta part de la que hi ha a tot l'Estat. Aquestes plantes generen el 20% de l'electricitat produïda a tot Catalunya i des del mes de setembre del 2002 ja la poden comercialitzar.

La realitat és que només tres (Forcalor, Cogeneración Prat i Stora Ensoho) ho estan fent ara mateix.

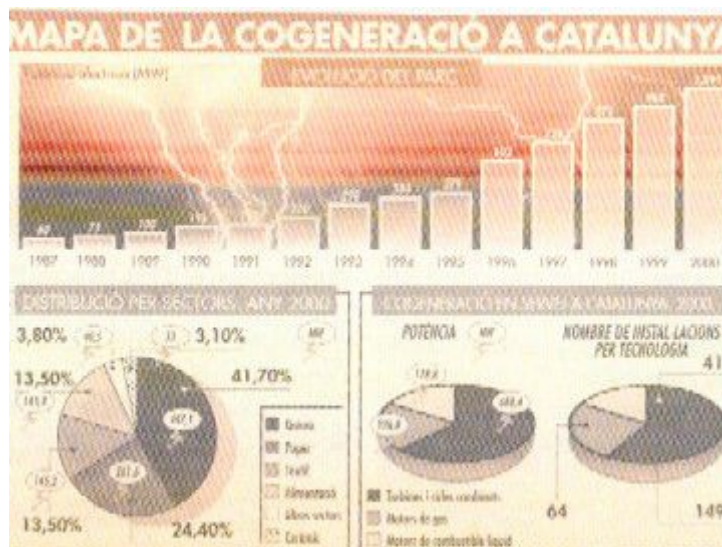
El problema principal per fer-ho són els tràmits administratius per accedir al lliure mercat. Són tan complexos que no hi participa tothom qui ho voldria.

La cogeneració és un sistema que usa gas natural per produir energia tèrmica i elèctrica dins la planta de producció i que permet vendre els excedents que no s'usen en el procés industrial a la xarxa elèctrica.

Fins ara, no és podia fer al preu que fixava el govern, perquè eren energies incloses dins el règim especial (renovables). Aquest fet havia generat moltes queixes, atès que, en els darrers dos anys, el preu del gas (indexat al del petroli) ha pujat més d'un 70%, mentre que el preu de l'electricitat s'ha reduït pels efectes de la liberalització.

El nou marc regulador inclou també, que els cogeneradors rebin un incentiu del 20% per sobre el preu del mercat per tal de compensar les alces del gas.

Totes aquestes ajudes, segons sembla, es mantindran fins que s'instal·lin 5.000 megawatts més de cicles combinats a tot l'Estat espanyol, fet que fonts del sector preveu per als primers mesos de l'any 2004.

CALEFACCIÓ

ELS TANCAMENTS DE LA SALA DE CALDERES

La sala de calderes o sala de màquines és la denominació que rep el local tècnic per l'allotjament de les calderes de potència superior a 70 kw i la maquinària annexa definida així mateix per UNE 100.000.

Aquest espai haurà d'estar compartimentat físicament respecte a la resta de l'edifici tenint la qualificació de local de risc especial.

Segons la instrucció ITE 02.15.7. "les sales de calderes compliran les condicions de protecció contra incendis que estableix la norma bàsica vigent sobre condicions de protecció contra incendis en els edificis, per a recintes de risc especial".

A tal efecte s'assignen els següents graus de risc a les sales:

- Risc baix, potència compresa entre 70 i 500 kw.
- Risc mitjà, potència útil superior a 600 kw.

Les condicions de protecció que hauran de complir els elements delimitadors de la sala seran els indicats a la normativa d'incendis d'aplicació puntual segons sigui la utilització de l'edifici:

- Els habitatges, col·legis, edificis comercials, hotels, hospitals... es regiran per NBE.CPI/96 Reial Decret 2177/1996.
- El edificis industrials es regiran pel Reial Decret 786/2001.
- Els bars, restaurants, cinemes, gimnasos, teatres... pel RD 2816/1982.

No obstant, existeix normativa d'àmbit autonòmic (Decrets) i municipal (Ordenances), que també regula les condicions de protecció dels edificis essent, en algun cas, més restrictiva o complementària de les descrites anteriorment.

Podem assumir però, que les condicions específiques seran assimilables per a qualsevol tipus d'edifici. Per exemple, per a locals de risc baix (la majoria de les sales de calderes): parets i sostres amb una resistència al foc de una hora i mitja (FR-90) i una estabilitat de foc de EF-90.

Les portes d'entrada a la sala seran, com a mínim, d'una hora (RF-60).

En alguns casos per ser necessària la utilització d'una contraportada (vestíbul previ), per exemple, accés des del garatge. En els locals destinats a espectacles i esbarjos públics, aquesta sala no podrà tenir accés directe amb la sala de públic i les seves dependències.

Els registres de ventilació de la sala de calderes estaran separats, com a mínim, un metre respecte d'altres obertures del propi edifici i, mantenint en aquest, una resistència al foc que almenys haurà de ser de la meitat de temps de la resta de tancaments. Els interiors de la sala de calderes, l'acabat superficial serà en parets i sostres tipus M1 i terres M2, (la classe de reacció al foc M segons UNE 23727 i la resistència RF segons UNE 23093). Les xemeneies no podran travessar els sistemes de tallafocs de l'edifici. Si és necessari passar per l'interior del mateix s'haurà de respectar un RF de dues hores (120).

Podrem aconseguir un tancament RF-90 a partir de:

- Un mur massís de formigó de 12 cmts.
- Amb totxo buit de 12 cmts. i arrebossat per la cara exposada al foc (si és massís i arrebossat (RF-180)).
- amb totxo buit de 4-6 cmts, guarnit per les dues cares.

*Jordi Bruch Pagespetit
Enginyer Industrial*

GAS

LA SEGURETAT EN LES INSTAL·LACIONS DE GAS PER A USOS DOMÈSTICS I COMERCIALS.

A Catalunya, les instal·lacions receptores de gas canalitzat per a ús domèstics, col·lectius i comercials superen els 15 milions. La xarxa de Mitja i Baixa Pressió (MPB, MPA i PB), que subministra a tots els usuaris domèstics i comercials, té a Catalunya una llargària total de més de 8.500 km. El gas arriba a les poblacions gasificades mitjançant la xarxa de transport i distribució.

Tipus d'instal·lacions de gas

- Instal·lacions receptores.
- Instal·lacions receptores que disposen de dipòsits individuals d'emmagatzematge de GLP (Gasos líquids del Petrolí).
- Instal·lacions receptores de xarxes locals de distribució a partir d'un emmagatzematge amb dipòsits de GLP (Gasos Líquids del Petrolí).
- Instal·lacions individuals de gas envasat en botelles de 13 i 35 kg de butà.
- Instal·lacions receptores industrials en edificis no habitats.

Característiques i classificació dels gasos combustibles i de les instal·lacions

Les característiques dels gasos són aquelles que els identifiquen per a la seva utilització com a combustibles i, entre d'altres, estan les de composició química, el poder calorífic superior (PCS), el poder calorífic inferior (PCI), l'índex de Wobbe i de combustió, la densitat, l'olor, la toxicitat, la corrosió i la humitat.

Classificació dels gasos combustibles d'acord amb la norma UNE 60.002

Primera família

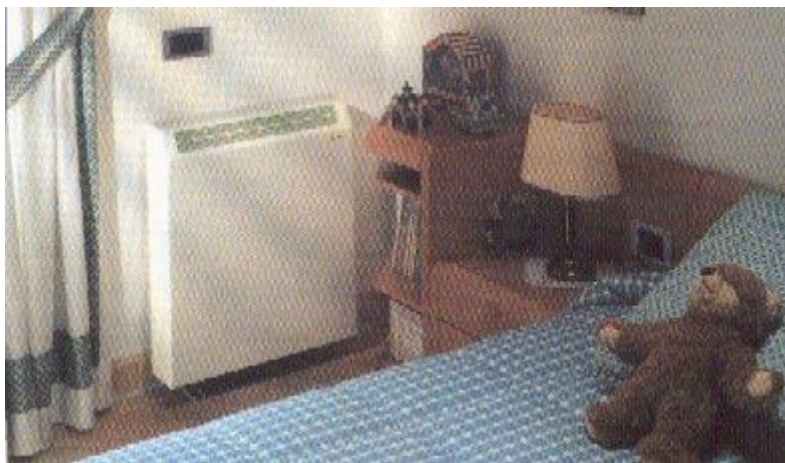
- Gas Manufacturat.
- Aire propanat o butanat de baix índex de Wobbe.
- Aire metanat.

Segona família

- Gas Natural.
- Aire propanat o butanat d'alt índex de Wobbe.

Tercera família

- Butà comercial.
- Propà comercial.

La comoditat i el confort han d'anar acompanyades de la seguretat.

Classificació de les instal·lacions segons la pressió de servei

Segons la pressió màxima de servei que admeten, podem classificar les instal·lacions com segueix:

- Baixa pressió: fins a 500 mm de columna d'aigua (mm.c.a.)
- Mitjana pressió A: fins 0'4 kg/cm quadrat.
- Mitjana pressió B: fins a 4 kg/cm quadrat.
- Alta pressió B: superior a 16 kg/cm quadrat.

Classificació administrativa de les instal·lacions

D'acord amb l'Ordre de DIE corresponent al 28/3/1996 sobre el procediment d'actuació de les empreses instal·ladores, de les entitats d'inspecció i control i dels titulars en les instal·lacions de gasos combustibles, les instal·lacions receptores de gas es classifiquen en funció de:

- La seva importància i el risc d'accident.
- Els tràmits administratius que requereix la seva instal·lació.

Instal·lacions de la classe A

Les instal·lacions receptores següents es consideren com a classe A sempre que la pressió de subministrament des de la xarxa sigui inferior a 4 bar:

- Instal·lacions individuals receptores de gas per a qualsevol ús, amb una potència nominal d'utilització simultània que no superi les 60'2 tèrmies/hora (Te/h) que equivalen a 70 kw.
- Instal·lacions comunes amb una potència nominal d'utilització simultània que no superi les 602'1 Tee/h 700 kw.
- Instal·lacions receptores de gas, alimentades per dipòsits mòbils de gas líquat del petroli (GLP), de forma que la capacitat d'aquestes, incloses els de reserva, no superi els 350 kg si es tracta de botelles de més de 15 kg. o els 200 kg. de gas líquat de petroli, si es tracta de botelles de menys de 15 kg., sempre que la potència nominal d'utilització simultània no superi els valors indicats en els punts a) i b).

El client aspira a tenir comoditat i seguretat.

d) Instal·lacions alimentades des d'un centre productor de gas combustible, subproducte d'un procés industrial produït en la mateixa planta, quan no se superin les potències nominals d'utilització simultània dels punts anteriors a) o b) i no es disposi d'emmagatzematge superior a 1 m³N.

e) Les ampliacions de les instal·lacions com les descrites abans, sempre que no superin els valors abans esmentats, inclosa l'ampliació.

f) Ampliacions d'aquelles instal·lacions que superin els valors esmentats, quan aquesta instal·lació resultant no superi la potència o el cabal de la primitiva en més del 30%.

Instal·lacions
de classe B

Aquest grup el constitueixen aquelles instal·lacions que no es troben incloses en la classe anterior. En conseqüència, s'hi troben les instal·lacions que superin els valors de potència nominal d'utilització simultània o que tinguin una capacitat d'emmagatzematge en dipòsits esmentats al primer punt, i també inclou aquelles instal·lacions alimentades des de dipòsits o des d'una altra xarxa a una pressió superior a 4 bar.

També s'inclouen en aquesta classe les instal·lacions amb dipòsits fixos de gasos líquats del petroli fins a m³N de capacitat total, així com la xarxa de distribució fins a les claus de servei o d'edifici, si aquella no existeix.

Legislació aplicable

- Llei 13/1987 de 9 de juliol de seguretat de les instal·lacions industrials.
- Llei 34/1998 de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.
- Decret del MIE 2913/1973: Reglament General del servei públic de gasos combustibles.
- Reial Decret del MIE 494/1988: Reglament dels aparells que utilitzen el gas com a combustible.
- Reial Decret 1428/92 modificat per RD 246/1995: Transposició de la Directiva del Consell de les Comunitats Europees 90/396/CEE sobre aparells de gas.
- Reial Decret 1853/1993 del Ministeri de la Presidència: Reglament d'instal·lacions de gas en locals destinats a ús domèstics, ús col·lectius o ús comercials.
- Decret DIE 291/1991: Aplicació de la normativa vigent sobre la relació amb les instal·lacions receptores de gasos combustibles.
- Decret del DIE 317/1993: Manteniment i revisió de les instal·lacions receptores de gasos líquats del petroli en dipòsits fixos.
- Ordre del DIE de 28/3/1996: Sobre l'actuació de les empreses instal·ladores.

EMPRESARIAL

ELS AUTÒNOMS CATALANS CREEN UNA PLATAFORMA UNITÀRIA PER DEFENSAR ELS SEUS INTERESSOS

Un total de 9 entitats, entre patronal, associacions i sindicats van firmar, el passat mes de maig, l'acord de creació de la Taula d'Autònoms de Catalunya (TAC) amb voluntat de defensar els interessos d'aquest col·lectiu i amb la intenció de ser l'ens interlocutor dels autònoms amb l'administració i totes les forces polítiques.

El coordinador general de la federació sindical Trade-CCOO, Jordi Gutierrez, que va actuar de portaveu va voler deixar clar que la constitució d'aquesta entitat neix en un moment en que els autònoms: " estan de moda ". Amb tot va dir: " A l'hora de negociar ningú no ens té en compte " i per aquest motiu, " s'esta creant una certa desinformació que al final es transforma en inseguretat, i en lloc d'anar cap endavant s'incrementa el regne del nyap ".

La TAC està integrada actualment actualment per Fipime, Pimec-Sefes, la Federació Sindical Trade-CCOO, Unió de Pagesos, el Sindicat de Taxi de Catalunya, el Sindicat dels Transportistes Autònoms de Catalunya, l'Agrupament de Botiguers i Comerciants de Catalunya, l'Associació de Treballadors Autònoms de Catalunya i l'Associació General de Transportistes de Catalunya.

La nova entitat ja ha sol·licitat entrevistes amb els ministres d'Economia i de Treball i amb els màxims responsables de la Generalitat.

Els membres de l'ens diuen que el PP legisla malament i que no els té en compte.

Els membres de la TAC volen aconseguir que el nou òrgan de representativitat dels autònoms catalans compti amb la participació dels prop de 524.000 professionals que existeixen a Catalunya en aquest règim laboral.

Aquesta xifra representa més del 18% del total d'autònoms que hi ha a l'Estat.

Gutierrez va justificar la creació d'aquest òrgan davant les actuacions que està fent el govern central. " S'estpa legislant malament ", va afirmar, i es va lamentar que el Partit Popular no compti amb l'opinió dels autònoms.

La Taula d'Autònoms de Catalunya ha posat de manifest el distanciament entre UGT i CCOO. Al nou òrgan no hi ha el sindicat UGT, organització que forma part del consell Estatal de l'Autònom (fundat el mes de febrer del 2003). El Consell, tanmateix, no compta amb la participació de CCOO.

Segons Jordi Gutierrez: " el Consell Estatal no ens representa ". Per Gutierrez: " CCOO té una política d'afiliació autònoms molt diferent a la que CCOO està portant a terme ".

LA GENERALITAT PROPOSA INCENTIUS FISCALS PER FOMENTAR EL MUTUALISME

El govern de la Generalitat s'ha proposat fomentar el mutualisme i ha redactat un Projecte de Llei de Mutualitats que ja és al Parlament de Catalunya. El text inclou incentius fiscals per als mutualistes i mesures per a la millora de les entitats.

La principal mesura que planteja l'executiu català és que els mutualistes es puguin beneficiar de deduccions fiscals en el tram de l'IRPF. Les companyies d'assegurances també es podran beneficiar de les deduccions, que oscil·laran entre el 5% i el 15% de quota: " d'acord amb la conjuntura econòmica " segons va dir el conseller d'Economia i Finances, Francesc Homs. Per la seva banda, el director general d'Assegurances, Jacint Boixasa, va dir que el percentatge podrà variar entre els serveis d'assistència sanitària i de vida.

Francesc Homs, a més, assenyalà que aquests incentius fiscals, que van ser eliminats per la reforma de l'IRPF amb caràcter general, " no tenen res a veure amb les deduccions per despeses sanitàries i medicaments ", atès que aquestes no es recuperen.

L'establiment d'aquestes deduccions i dels seus requisits es vincularà per mitjà de la Llei anomenada de Mesures Fiscals i Administratives de cada exercici pressupostari.

Tot i tenint en compte que la previsió d'Homs és que la nova llei de mútues rebí el llum verd de la cambra ben aviat, les mesures no es podran aplicar fins a la declaració de renda que es presentarà l'any 2005.

Cal tenir en compte que una bona part dels associats a les mútues son professionals en règim d'autònom.

UNA INICIATIVA EMPRESARIAL ATRACTIVA: PARLAR IDIOMES PER TELÈFON

Tant a nivell particular com empresarial, a vegades, ens podem trobar que l'idioma és una frontera insuperable, justament ara que el mercat ha deixat de tenir fronteres. La solució ens la dona una empresa de nova creació que ens permet parlar idiomes per telèfon.

Una jove empresa catalana, Interpreter On Line (IOL), ha creat un sistema que permet disposar d'un intèrpret, d'una manera instantània i a qualsevol hora del dia, per mitjà d'una simple trucada de telèfon (fix o mòbil).

El sistema és el següent: el client truca a un número de telèfon i s'identifica com a usuari amb un PIN que li ha estat lliurat en subscriure un contracte amb IOL. Sol·licita la interpretació de l'idioma que vol i el número de telèfon de l'interlocutor i, tot seguit, l'intendent assignat estableix una trucada a tres bandes.

L'objectiu del servei és ajudar a les empreses a augmentar la seva productivitat, a trobar nous clients, nous proveïdors i socis internacionals.

Però l'empresa també està pensada per a particulars. En aquest cas es fa per mitjà d'Interpreter Card, que és una targeta orientada bàsicament als turistes que permet parlar amb una persona en una altra llengua.

Només cal trucar al número de telèfon que hi apareix, i el servei d'interpretació s'ofereix d'una manera immediata en castellà, francès, anglès i alemany. En català també es pot trucar però, de moment, en horaris concrets, tot i que la voluntat de l'empresa és normalitzar-lo aviat.

Les Interpreter Cards es poden adquirir a les oficines de Turisme de Barcelona, en alguns hotels agències de viatges. IOL vol tenir 120 punts de venda a finals del 2003.

Si tenim un telèfon ens podem entendre amb qualsevol punt del món

LA DARRERA D'AICO

Al proper número d'EINA la revista de tots els associats

LA HISTÒRICA VISITA DEL CONSELLER FERNANDEZ TEIXIDOR A LA SEU D'AICO

El nostre president saludant al Conseller Fernandez Teixidor en la seva visita a les nostres instal·lacions.

Una bona part del proper número d'aquesta revista la dedicarem a la històrica visita que va fer el Conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya, Antoni Fernandez Teixidor, a la nova seu d'AICO, que es va inaugurar oficialment aquest dia que els associats recordaran d'una manera molt especial: el 23 de maig del 2003.

Publicarem les declaracions de Xevi Capdevila i les paraules de felicitació i encoratjament pronunciades pel Conseller. Una placa descoberta per Fernandez Teixidor i pel president Xevi Capdevila recorda per sempre una efemèrides que quedarà per la història de l'Associació.